

og de tidligere arbeidsoppgavene som i seg selv er egnet til å svekke tilliten til forvaltningen, men sammenhengen mellom dette og den nye stillingen eller virksomheten til politikeren. Dette bør komme til uttrykk i loven.

Når det gjelder saksbehandlingen i Karanteneutvalget, i departement i forbindelse med overgang fra politisk verv til departementsstillinger og ellers i lova, jf. utkast til § 9 fjerde ledd, § 13 og § 20, bør utgangspunktet være at forvaltningsloven gjeider, men med de unntakene loven selv stiller opp. Ut fra utkastet er det bare klagereglene som ikke skal gjelde i saker for Karanteneutvalget, og dette kan sies tydelig i loven her, sammen med reglene som gir anledning til å be om ny vurdering fra Karanteneutvalget. Dersom det er andre regler i forvaltningsloven det er aktuelt å fravike i noen sammenheng, bør dette fastsettes i loven og ikke i forskrift. En formulering om at forvaltningsloven gjeld «så langt den passer», bør ikke benyttes.

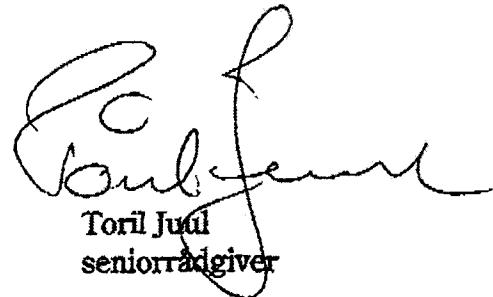
Det bør generelt ikke brukes skråstrek i lovtekst. Formuleringen «og/eller» i utkast til §§ 9, 14 og 15 bør erstattes med «og».

Det er uklart for oss hvorfor en i lovutkastet benytter ordet «verv» om de politiske embetene og stillingene som er omfattet av loven.

Karanteneevalueringsutvalget foreslo å lovfeste en ordning der økonomiske fordeler som en politiker har hatt ved å bryte Ventetidutvalgets vedtak, skulle gå til statskassen. Evalueringsutvalget så ikke behov for en pånalt begrunnet reaksjon. Vi savner en nærmere begrunnelse for hvorfor det er behov for lovbruddsgebyr isteden. Dersom en skulle mene at det er behov for en slik pånalt preget reaksjon (sanksjon), bør det blant annet vurderes nærmere hvordan sanksjonen bør utmåles.

Med vennlig hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Toril Juul
seniorrådgiver